

VERESS GÉZA

Hajdúböszörményben született 1899. július 7-én. Festő, grafikus. Fuvaros édesapja és piaci kofa édesanyja kilenc testvérével nevelte a Vár utca elején lévő otthonukban. Iskoláit is Hajdúböszörményben kezdte. 1916-ban felvételt nyert a Magyar Képzőművészeti Főiskolára, ahol kezdetben Csók István volt a mestere. Tanulmányait az első világháború szakította félbe. 1917-ben Udinében a fronton szolgált, harcban megsebesült, majd egy velencei kórházba került, s hazatért Hajdúböszörménybe. Édesapja üresen álló kerékgyártó műhelyét műteremmé alakította át, ahol Káplár Miklós, Kamplér Kálmán, Maghy Zoltán is gyakran együtt dolgozott. Az olasz fronton megismerkedett az akkor haditudósító Mednyánszky Lászlóval és Vaszary Jánossal. Hadifogságba került, ahonnan 1921-ben szabadult. Ekkor visszament a főiskolára, ahol 1922-ig Glatz Oszkár volt a tanára. A Közel-Keleten tartózkodott 1924–29 között, beutazta Törökországot és Észak-Afrikát, sőt eljutott Szingapúrba is. Ankarában a konstantinápolyi tüzelraktanya részére megfestette a modern török államot megteremtő Kemál Atatürk pasa arcképét. Megfordult Egyiptomban és Algírban. Hazatérve Debrecenben telepedett le 1929-ben. A 30-as években freskókat készített a hajdúböszörményi görög katolikus templom számára, 1929-ben átfestette Káplár Miklós homlokzati festményét (*Madonna gyermekkel*). Az 1930-as, 40-es években számtalan freskót és ikonosztázt készített templomokba. Debrecenben 1958-ban műtermet kapott. A debreceni Képzőművészeti Szabadiskolában tanított 1952–60 között, majd a megyei képzőművészeti csoport vezetőjeként tevékenykedett.

Festészetében érzékelhető, hogy erős szálak és nosztalgikus érzések kötötték a hajdúsági tájakhoz, a Hortobágyhoz, annak festőihez, pásztoraihoz és állatvilágához. Különösen hangulatosak égboltjai, víztükrői. Szívesen időzött a Tisza és a Bodrog partján, nyaranta gyakran festett Mádon, Tarcalon, Tokajban. Legszebb alkotásai közé sorolhatók a párás tiszai napfelkeltéket és zempléni hegyeket megörökítő festményei. Virágcsendéleteket, portrékat és sokalakos jeleneteket is készített. A hatvanas években megromlott az egészségi állapota és visszavonult. Debrecenben halt meg 1970. szeptember 18-án.

A művész özvegye hatvan alkotását ajándékozta a Hajdúsági Múzeumnak. Utcat neveztek el róla szülővárosában. Festményeinek legjavát a hajdúböszörményi Hajdúsági Múzeum és a debreceni Déri Múzeum őrzi. Sok műve található magángyűjteményekben.

Kiállításai: Debrecenben, a *Hajdú-Bihar megyei Őszi Tárlaton* többször szerepelt. 1950-től több országos kiállításon vett részt, és egyéni tárlatokat rendezett: Hajdúböszörmény, Hajdúsági Múzeum (1963, 1977); Debrecen, Medgyessy Szalon (1961); Debrecen, Déri Múzeum (1964); Budapest, Műcsarnok (1953, 1954). Vándorkiállítás: Békéscsaba, Debrecen, Szeged (1957), Miskolc (1963). Emlékkiállítását Hajdúböszörményben rendezték meg (2011).

Díjak: Petőfi-díj (1948); Munkácsy-díj (1952).

Alkotása: *Tanya, gólyákkal* (60x80 cm, olaj, vászon, é. n.)

analóg forrás: Hajdúböszörmény - A festők városa, szerző: Sántha Antal, szerkesztő: Tarczy Péter és Áfra János, Magánkiadás, Debrecen, 2016, 154. p.

digitális forrás: www.hajduboszormenyafestokvarosa.hu/phocadownload/muveszeti_katalogus_2016.pdf

